

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

02 травня 2023 року

Слідчий групи слідчих, слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції Чистіков Артем Миколайович розглянувши матеріали кримінального провадження №22022230000000265 від 25.07.2022, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 110 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Єпіфанову Миколі Миколайовичу,
21.12.1970 року народження, громадянину України, уродженцю м. Херсон, зареєстрованому за адресою: м. Херсон, Укрніоз, буд. 10, кв. 6, проживаючому за адресою: м. Херсон, вул. Офіцерська, буд. 163 а, документованому паспортом громадянина України серії МО №936041, виданий Комсомольським РВ ХМВ УМВС України в Херсонській області 02.08.2001 р.н., раніше не судимому

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у колабораційній діяльності, а саме – участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, вчиненій за попередньою змовою групою осіб.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – *рф*) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі, на цей час досудовим розслідуванням представники влади *рф* спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил *рф* (далі – *зс рф*) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, *рф* та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з

держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН. Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів

та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається *рф* та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і *рф*.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України, а визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

Згідно із ст. 1 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум є формою безпосередньої демократії в Україні, способом здійснення влади безпосередньо Українським народом, що полягає у прийнятті (затвердженні) громадянами України рішень шляхом голосування у випадках і порядку, встановлених Конституцією України та цим Законом.

Відповідно до ч.1 ст. 18 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум щодо зміни території України - це форма прийняття громадянами України, які мають право голосу, рішення щодо затвердження прийнятого Верховною Радою

України закону про ратифікацію міжнародного договору про зміну території України. Призначення всеукраїнського референдуму щодо зміни території України здійснюється постановою Верховної Ради України.

Згідно із ч.1 ст. 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється.

22 лютого 2022 року президент *рф* направив до Ради Федерації звернення про використання *зс рф* за межами *рф*, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент *рф* публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці *зс рф* шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому Законами України затверджено Укази Президента України якими продовжено строк дії воєнного стану в Україні, який триває до цього часу.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням *рф* військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована *рф* територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування *рф* та окупаційна адміністрація *рф* встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування *рф* встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації *рф*.

Окупаційна адміністрація *рф* – сукупність державних органів і структур *рф*, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних *рф* самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями *зс рф* і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженням наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, з метою реалізації злочинного плану вищого військово-політичного керівництва *рф* щодо плану окупації Херсонської області на території Херсонської області представниками держави - агресора створено окупаційний орган влади - військово-цивільну адміністрацію Херсонської області (далі-ВЦА Херсонської області), який очолив так званий голова ВЦА Херсонської області (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження) під керівництвом якого з березня 2022 року і по цей час на території Херсонської області встановлюється окупаційна влада за підтримки окупаційних військ *рф* на території частини населених пунктів області.

Переслідуючи кінцеву мету окупації Херсонської області приєднанням частини території України до *рф*, так званим головою ВЦА Херсонської області (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження) умісно на виконання вимог військово-політичного керівництва *рф* у порушення порядку, встановленого Конституцією України, у липні 2022 року (більш точна дата досудовим розслідуванням не встановлена) як посадова особа окупаційного органу влади держави-агресора публічно проголосив про початок підготовки до проведення незаконного референдуму з питань входження до складу *рф* тимчасово окупованої території Херсонської області. І з цією метою, в умовах ведення бойових дій та окупації частини території України, діючи

добровільно як представник *рф* в Херсонській області залучив для проведення підготовки до незаконного референдуму інших осіб, які добровільно погодилися співпрацювати із окупаційною адміністрацією держави-агресора, між якими розподілив повноваження, та за узгодженням з військовими *рф* здійснював загальне керівництво їх спільними діями, спрямованими на проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій частині Херсонської області з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому так званий голова ВЦА Херсонської області (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження) взяв на себе загальну організацію дій інших співучасників, спрямованих на підготовку та проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території Херсонської області, визначав функції і персональний склад інших учасників у незаконних виборчих органах, узгоджував порядок проведення незаконного референдуму з військово-політичним керівництвом держави-агресора, вирішував питання фінансового та матеріально-технічного забезпечення його проведення із представниками *рф*, розподілив завдання і повноваження між ними.

Також до участі у процесі підготовки та проведення незаконного референдуму з питань приєднання частини території України до *рф* на порушення порядку, передбаченого Конституцією України, цією групою осіб залучені й інші особи з числа військових і спеціальних служб *рф*, правоохоронних та інших служб і відомств держави-агресора, а також цивільних громадян *рф* і України (анкетні дані та їх роль у вчиненні цього кримінального правопорушення встановлюються досудовим розслідуванням).

У липні-вересні 2022 року, так званий голова ВЦА Херсонської області (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження) будучи обізнаний з тим, що відповідно до статті 73 Конституції України виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України, умисно, тобто усвідомлюючи протиправність своїх дій, діючи на виконання заздалегідь узгодженого злочинного плану, за попередньою змовою із зазначеними вище та іншими, не встановленими на цей час досудовим розслідуванням особами, вчинив дії щодо проведення на тимчасово окупованій території Херсонської області незаконного референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

При цьому, невстановлені досудовим розслідуванням на цей час особи, у період липня-вересня 2022 року, усвідомлюючи протиправність своїх дій, діючи за попередньою змовою із керівниками окупаційної ВЦА Херсонської області (матеріали відносно яких виділені в окреме провадження), а також іншими невстановленими на цей час представниками цього незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Херсонської області, вчинили дії, спрямовані на

проведення незаконного референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

На виконання зазначеної вище злочинної мети, у першій половині вересня 2022 року (конкретне місце та час органом досудового розслідування не встановлено) керівництвом окупаційної ВЦА Херсонської області (матеріали відносно яких виділено в інше кримінальне провадження), а також інші невстановлені досудовим розслідуванням особи, сформували склад та організували роботу дільничної виборчої комісії (далі – ДВК) № 304, місцем розміщення якої визначена Херсонська спеціалізована школа I-III ступенів № 52 з поглибленим вивченням української мови Херсонської міської ради, код ЄДРПОУ: 24115328, юридична адреса: Херсонська область, м. Херсон, вул. Кримська, 127, яка відповідно до п.п. 23 п. 1 розпорядження так званого голови ВЦА Херсонської області № 123 від 04.08.2022 «Об определении статуса базовое образовательное учреждение» визначено статус базового навчального закладу «Государственному бюджетному образовательному учреждению ГБОУ Херсонской области «Школа № 52 города Херсона» та до складу якої входили Херсонська загальноосвітня школа I-III ступенів № 50 імені Романа Набегова Херсонської міської ради, розташованої за адресою: м. Херсон, вул. Кримська, 132, на території якої фактично проводився незаконний референдум з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Громадянин України Єпіфанов Микола Миколайович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, перебуваючи на тимчасово окупованій території України - в м. Херсон, діючи умисно, протиправно, переслідуючи мету змінити межі території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, приблизно в середині вересня 2022 року (більш точну дату встановити не виявилось за можливе) погодився взяти участь в проведенні незаконного референдуму у якості секретаря ДВК №304, яка діяла у складі окупаційної адміністрації російської федерації на тимчасово окупованій території в Херсонській області.

У період часу з 23 по 27 вересня 2022 року Єпіфанов М.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, перебуваючи на тимчасово окупованій території України, у м. Херсон, знаходячись, зокрема, за місцем розташування ДВК №304, за адресою: м. Херсон, вул. Кримська, 132, виконуючи обов'язки секретаря дільничної виборчої комісії №304, спільно з іншими невстановленими особами, шляхом складання списків виборців, ідентифікації осіб, що прийшли на виборчу дільницю, підрахунку бюлетенів, взяв участь в організації та проведенні незаконного референдуму за приєднання Херсонської області до складу російської федерації.

27 вересня 2022 року так звана «ДВК Херсонської області» за результатами підрахунку всіх бюлетенів визнала незаконний референдум таким, що відбувся. Відповідно до його результатів задекларовано 497051 громадян, що становить 87.05 % від загальної кількості виборців, які прийняли участь у голосуванні, виявили бажання чи виходження Херсонської області у склад РФ.

За викладених вище обставин, Єпіфанов Микола Миколайович у період з 23.09.2022 по 27.09.2022, діючи за попередньою змовою із невстановленими досудовим розслідуванням особами та іншими членами ДВК №304, діючи із прямим умислом, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки своїх дій, в порушення Конституції України, Закону України «Про неукраїнський референдум», Закону України «Про правовий режим воєнного стану», виконуючи повноваження секретаря незаконно створеної окупаційною владою Херсонської області ДВК №304, добровільно взяв участь у організації та проведенні незаконного референдуму щодо виходження Херсонської області до складу російської федерації на тимчасово окупованій території Дніпровського району м. Херсон.

Таким чином, Єпіфанов Микола Миколайович підозрюється у колабораційній діяльності, а саме: участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, вчиненій за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочині), передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий групи слідчих -
Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України у Херсонській області
підполковник юстиції

Артем Миколайович ЧИСТИКОВ

ПОГОДЖУЮ
Прокурор Херсонської
окружної прокуратури

Валерія Петрівна ЛАВРІЩЕВА

Одночасно підозрюваному Єпіфанову М.М. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на

відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.,

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий групи слідчих

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу

УСБУ в Херсонській області

 Артем Миколайович ЧИСТІКОВ